

hovedet skal være Tale om at frede disse Fisk, men da vi tidligere har kunnet indskrænke Fredningstiden til at gælde fra 15. November, maa det dog siges at være et Skridt i den Retning, man ønsker, naar Udvalget foreslaar, at Fredningstiden skal indtræde den 10. November og vare til 31. December. Man har endvidere villet ligestille Saltvandsfiskere med Ferskvandsfiskere, saa at Laks og Ørreder, der er fangede til Udklækningsanstaltens Forsyning med befrugtet Rogn, i Fredningstiden kan sælges og forsendes til Udlandet. Ligeledes har man imødekommet et Ønske fra Fiskerne ved Skive og Hjarbæk Fjorde om fuldstændig at ophæve Fredningstiden deroppe, saa at de under deres Torskefiskeri har Lov til at tage de Laks og Ørreder, som kommer i deres Torskegarn i Fredningstiden. Man har gjort gældende, at det vilde være fuldstændig ødelæggende for disse Fiskere, hvis denne Bestemmelse, som stod i den gamle Lov, men som ikke er medtaget i Lovforslaget, ikke paa ny kom ind i Loven, og Udvalget har erkendt, at meget talte for at imødekomme dette Krav, saa meget mere som man paa de paagældende Egne ved Udsættelse af Yngel gør meget for at bevare en god Bestand af Laks og Ørred. Da vi har behandlet disse Andragender om Tilladelse til at fange saa mange Fisk som muligt, har Udvalget ogsaa været opmærksomt paa det heldige i at udsætte Yngel de forskellige Steder. Men medens det i det foreliggende Lovforslag er saaledes, at af de 30,000 Kr., som kan benyttes til Udsættelse af Yngel, skal 20,000 Kr. benyttes til Limfjorden, foreslaar Udvalget, at de 30,000 Kr. kan benyttes paa de Steder, hvor Landbrugsministeren skønner det mest formaalstjenligt.

Jeg skal saa gaa over til kortelig at omtale det næste Afsnit, som omhandler Redskaber. De Ændringsforslag, der er stillede her, er ikke meget vidtrækkende. Man har til § 3 stillet Ændringsforslag Nr. 2 om, at Fiskerbaade ikke skal registreres, medmindre de maaler over 6 m. I Lovforslaget er der sat 5 m. Man har endvidere ved Ændringsforslag Nr. 10 til § 10 foreslaaet, at det ogsaa i Kattegat og Østersøen skal være tilladt ved Vaadfiskeri at benytte Baade, der maaler over 11 m i Vandlinien. Tidligere var det kun tilladt i Vesterhavet. De øvrige Ændringsforslag vedrørende Redskaberne er nærmest af redaktionel Art, i alt Fald af mindre vidtrækkende Betydning. Derimod har Udvalget ved Ændringsforslag Nr.

21 til § 21 søgt at sikre Fiskerne en større Ret med Hensyn til Benyttelsen af de Pladser, der udlægges til Tørrepladser for Fiskene, og blandt andet villet fastslaa i Loven, at Fiskerne har Ret til at indhegne en Tørreplads, og at denne Tørreplads skal ligge saa nær ved deres stedlige Havn eller Landingsplads som vel muligt. Jeg tror, det vil være af Betydning for Fiskerne, at dette Krav bliver imødekommet.

De øvrige af Udvalget stillede Ændringsforslag er alle af mindre Betydning, og jeg kan med Hensyn til dem henvise til Betænkningen.

Under Nr. 18 har et Mindretal stillet et Ændringsforslag om, at Fiskerne ved Ulfsund og Grønsund ligestilles med Østersøfiskerne med Hensyn til Berettigelsen til at ilandbringe Rødspætter, som ikke maa-ler 210 mm. Jeg er Medforslagsstiller til dette Ændringsforslag ud fra den Betragtning, at for Østersøen er Forholdet et andet end for Kattegat og Vesterhavet, idet de Rødspætter, som findes i Østersøen, er en Dværgform, der aldrig naar samme Størrelse som andre Steder. Derfor vil det efter Mindretallets Mening være forsvarligt, at Fiskerne ved Ulfsund og Grønsund, som ofte foretager Fiskeri i Østersøen, faar Lov til at ilandbringe Rødspætter, som ikke naar et Maal af 210 mm, men 170 mm eller derover.

Med disse Ord skal jeg anbefale samtlige af Udvalget stillede, det af Flertallet under Nr. 14 og det af Mindretallet under Nr. 18 stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Markvorsen: Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 9 og de dermed beslægtede Ændringsforslag Nr. 33 og 38 og vil med nogle Ord begrunde min Anbefaling. Først vil jeg gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om de foreslaaede Diæter og Befordringsgodtgørelser for det Tilfælde, at Jernbaner og Dampskibe ikke kan benyttes, ikke har været forelagt Lønningssudvalget til Erklæring. Jeg kan derfor ikke udtale mig om, hvad Lønningssudvalget eventuelt vilde have svaret, men efter det Kendskab, jeg har til Lønningssudvalgets Arbejde, er jeg overbevist om, at Satserne vilde være blevet reduceret betydeligt. Lønningssudvalget blev i sin Tid gjort til et staaende Udvalg, for at det skulde øve Indflydelse paa, at Lønningerne i de forskellige Stillinger og for de forskellige Tjenestemænd kom til at svare nogenlunde til hverandre. At dette